

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 354
Hyväksytty: FCI 23.11.2017
Kennelliitto 30.11.2017

PUOLANJAHTIKOIRA **(GONCZY POLSKI)**

1/4

Alkuperämaa: Puola

KÄYTTÖTARKOITUS: Metsästyskoira, jota käytetään ensisijaisesti villisian ja sorkkaeläinten pyyntiin, joskus myös ketun ja jäniksen ajometsästyksen Puolan eteläisillä vuoristoalueilla.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat
Alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajavat koirat
Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Ajavien koirien käyttö mainitaan puolalaisessa kirjallisuudessa jo 1200-luvulla. Puola on aina ollut maastoltaan metsäinen ja siellä on runsaasti suurriistaa, joten koira on ollut metsästäjän arvokas apulainen. 1300-luvulla kirjoitetut kronikat todistavat, että Puolan aatelisto on pitänyt ajokoiramet-
sästyistä suuressa arvossa.

1600-luvulla oli jo selvästi erotettavissa ainakin kaksi erilaista ajokoiratyyppeä, ja 1800-luvun metsästyistä käsittelevässä kirjallisuudessa on näistä yksityiskohtaisia kuvauksia. V. 1819 Jan Szytierin metsästäjän opas (Poradnik Mysliwych) esittelee puolanajokoiran (brach) ja puolanjahtikoiran, ja Sylwan-lehdessä v. 1821 W. Kozlowski kuvailee sekä sanallisesti että kuvien avulla molemmat tyypit, raskaamman "brach"-tyypin ja kevyemmän puolanjahtikoiran. Ignacy Bogatynskin (1823-1825,

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto - Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

Nauka Lowiectwa) hyvin yksityiskohtaista kuvausta voidaan pitää ensimmäisenä rotumääritelmänä.

Ensimmäisen maailmansodan jälkeen puolanjahtikoiraa käytettiin yhä metsästyskoirana maan itäosissa ja etenkin vuoristoalueiden vaikeakulkuisissa maastoissa. Podkarpaclen alueella kuuluisa puolalainen kynologi Jozef Pawusiewicz (1903–1979) metsästi näillä koirilla ja oli mukana rodun kasvatuksen kehittämisessä. Hän kirjoitti ensimmäisen virallisen rotumääritelmän ja hänen ansiostaan Puolan kennelliitto rekisteröi rodun virallisesti.

YLEISVAIKUTELMA: Notkea, tiivisrakenteinen, luustoltaan vahva mutta ei raskas. Rakenne kuvastaa suurta liikkuvuutta ja ilmeistä kestävyyttä myös vuoristoalueiden vaikeissa maastoissa.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Keskikokoinen, mittasuhteiltaan suorakaide, säkäkorkeuden ja rungon pituuden suhde 9:10.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tasainen ja ystävällinen, erittäin rohkea, älykäs ja helposti koulutettava. Pidättyväinen vieraita kohtaan mutta ei aggressiivinen. Metsästyskoiran ominaisuuksien lisäksi se on myös erinomainen vahti. Tyyppillinen, vaihteleva haukku, nartun ääni on korkeampi.

PÄÄ: Jalo, kokonaisuuteen nähden sopusuhtainen.

Kallo: Yhtä pitkä kuin kuono-osa, hieman kaartuva. Niskakyyhmy on erottuva mutta ei liioiteltu.

Otsapenger: Vähäinen.

Kirsu: Musta, ruskea tai lihanvärisen karvapeitteen värin mukaan.

Huulet: Täyteläiset, eivät riippuvat eivätkä tiukat, ylähuuli peittää selvästi alaleuan. Suupieli on selvästi erottuva ja siinä on vähäinen poimu.

Leuat / purenta: Vahvat valkoiset hampaat, etuhampaat tasaisessa kaarissa. Leikkaava purenta, mieluiten täydellinen hampaisto.

Silmät: Keskikokoiset ja vinot, ilmeeltään lempeät. Silmänvalkuainen ei näy. Mustilla merkkivärisillä yksilöillä on tummat silmät, ruskeilla merkkivärisillä ja punaisilla silmien väri voi olla vaaleampi. Silmäluomet ovat tiiviit.

Korvat: Keskipitkät, tyvestään leveät, kolmiomaiset, ohuet ja riippuvat. Kiinnittyneet matalalle, silmien tasolle. Korvat kohoavat vain tyvestään niin, että etureuna on lähempänä poskea kuin takareuna. Kärjistään selvästi pyöristyneet. Korvien karva on sileää ja pehmeää.

KAULA: Keskipitkä, lihaksikas, melko voimakas, poikkileikkaukseltaan soikea. Kaulan asento on kohtuullisen viisto, ei liian pysty eikä matala. Nahka on löysää mutta ei muodosta kurkun alle poimua.

RUNKO:

Säkä: Erottuva.

Selkä: Vaakasuoira ja lihaksikas.

Lanne: Leveä ja lihaksikas, hyvin kevyesti kaartuva.

Rintakehä: Syvä ja pitkä, ulottuu kyynärpäähän. Kylkiluut pitkät ja kaartuneet. Kohtuullinen eturinta.

Vatsa: Vatsaviiva on hieman kohoava.

HÄNTÄ: Keskipaksu, ulottuu kinnerniveleen. Häntä on hyvin karvoittunut ja siinä on vähäinen harjas. Rauhallisen koiran häntä on matala-asentoinen ja sapelimainen, liikkeessä se kohoaa hieman ylälinjaa korkeammalle.

RAAJAT

ETURAAJAT: Edestä nähtynä pystysuorat. Etäisyys kyynärpästä maahan on puolet säkäkorkeudesta.

Lavat: Pitkät ja viistot.

Olkavarret: Lavan ja olkavarren kulmaus ei ole liian avoin.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Kyynärvarret: Suorat ja kuivat, poikkileikkaukseltaan soikeat.

Välikämmenet: Kuivat ja joustavat, sivusta katsoen hieman viistot.

Etukäpälät: Tiiviit ja hieman soikeat. Hyvin kaartuvat varpaat, vahvat päkiät ja tummat kynnet, jotka sointuvat karvan väriin.

TAKARAAJAT: Takaa katsottuna pystysuorat.

Reidet: Leveät ja lihaksikkaat.

Sääret: Lihaksikkaat.

Väliljalat: Matalat. Ei kannuksia.

Takakäpälät: Tiiviit ja hieman soikeat. Hyvin kaartuvat varpaat, vahvat päkiät ja tummat kynnet, jotka sointuvat karvan väriin.

LIIKUNTA: Vaivatonta, tarmokasta, vapaata, pitkäaskelista, joustavaa ja tasapainoista. Koiran liikkueissa ylälinja pysyy vaakasuoira ja tasaisena, raajat liikkuvat yhdensuuntaisesti.

KARVAPEITE:

Rungossa karva on karheaa ja ihonmyötäistä. Rungon aluskarva, jota on talvella enemmän kuin kesällä. Päässä ja korvissa karva on lyhyttä ja pehmeää.

VÄRI:

- Musta punaruskein (tan) merkein: Selvärajaiset värimerkit, joissa tan-väri on hyvin voimakkaan punaruskeaa.
- Ruskea (suklaa) punaruskein merkein.

- Punainen, jossa kirsu on musta, ruskea tai lihanvärinen. Kellertävänpunaisessa värissä voi olla vähäistä mustaa sävyä karvojen kärjissä.
- Punaruskeiden (tan) merkkien sijainti: silmien yläpuolella, kuonossa, kaulan etupuolella ja eturinnassa, raajojen alaosassa, reisien takana ja sisäpuolella, peräaukon ympärillä ja hännän alapuolella.
- Pienet valkoiset merkit varpaissa ja rinnassa sallitaan.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 55–59 cm
Nartut 50–55 cm

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- korkearaajaisuus
- liian pitkä tai lyhyt runko
- liian kevyt luusto
- vaaleat tai pyöreät silmät
- tasapurenta
- liian suuret tai heikosti erottuvat punaruskeat (tan) merkit

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- ylä- tai alapurenta

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.